

berne blev tømt ulovligt, selv om han var bestyrelsesformand for hovedselskabet og bestyrelsesmedlem og formand i op mod 200 selskaber, der alle blev solgt eller formidlet til selskabstømmere?»

Frank Aaen (EL):

Den sag, som dette og de følgende to spørgsmål vedrører, har vi tidligere forfulgt med skriftlige spørgsmål, men så har vi gjort den erfarings, at selv om vi stillede spørgsmålet den 1. juli, modtog vi først svaret den 10. november, angiveligt fordi der skulle indhentes oplysninger fra Statsadvokaturen i Viborg. Og da vi så kiggede efter, viste det sig, at svaret fra Viborg allerede var indgået i august, og så har vi altså nu set, at det er lykkedes Justitsministeriet at gemme grundlaget for et svar i 3 måneder, før man videre sendte det til Folketinget.

Selv om man tager Justitsministeriets sædvanlige langsommelighed med besvarelser i betragtning, synes jeg, det er uhørt, og derfor er vi gået over til at fortsætte belysningen af problemet i mundtlige spørgsmål.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu troede jeg ikke, det var en proceduremæssig debat, vi skulle have, men jeg skal da beklage det, hvis der i det her tilfælde har været en for sen oversendelse af besvarelser til hr. Frank Aaen, og nu skal jeg så koncentrere mig om at besvare de spørgsmål, som er rejst her i spørgertiden:

Det er korrekt, at Statsadvokaten i Viborg har opgivet påtale i sagen mod den pågældende advokat, som spørgsmålet fra hr. Frank Aaen drejer sig om. Som det videre er spørgeren bekendt fra besvarelserne af de spørgsmål, som der henvises til i spørgsmålet, har Statsadvokaten fundet, at der på baggrund af den stedfundne efterforskning ikke vil kunne føres fornødne beviser for forsæt til overtrædelse af straffelovens bestemmelser om skyldnersvig, medvirken hertil eller hæleri med hensyn hertil m.v. mod den pågældende advokat til domfældelse i en straffesag.

I relation til det rejste spørgsmål har Statsadvokaten i Viborg oplyst, at den pågældende advokat var formand for bestyrelsen i hovedselskabet, at han i en periode tillige var ejer af ca. 24 pct. af aktierne i dette selskab, og at han ikke var medlem af bestyrelsen for datterselskaber til hovedselskabet.

Statsadvokaten har endvidere oplyst, at hovedselskabet primært via datterselskaber i perioden fra 1989 til 1993 opkøbte og solgte/formidlede 113 overskudsselskaber. Heraf er 100 selskaber, der alle er blevet solgt til personer, der er kendt i straffesager om selskabstømning, siden gået konkurs eller tvangsopløst.

Statsadvokaten har endelig oplyst, at der ikke er fundet tilfælde, hvor den pågældende advokat har optrådt som medlem af bestyrelsen for de opkøbte/formidlede overskudsselskaber.

Jeg kan således ikke bekræfte de oplysninger, som spørgeren lægger til grund for spørgsmålet.

Samtidig kan jeg oplyse, at Statsadvokaten for Fyn m.v., der af Justitsministeriet er pålagt at varetage Rigsadvokatens funktion, for så vidt angår selskabstømmersagerne, har oplyst, at hun ikke har modtaget nogen klage over Statsadvokatens afgørelse om påtaleopgivelse i den konkrete sag.

Det er min bestemte opfattelse, at der er gjort og fortsat gøres en stor indsats i politiet og anklagemyndigheden for at få skabt klarhed over, i hvilket omfang der i de enkelte selskabstømmerkomplekser er udsigt til at gøre et strafretligt ansvar gældende.

Den konkrete vurdering må anklagemyndigheden efter retsplejelovens ordning foretage i hver enkelt sag ved at sammenholde de faktiske omstændigheder ved selskabstømningen med det relevante regelgrundlag.

Frank Aaen (EL):

Det, der må undre, og som jeg håber også undrer justitsministeren, er, at der her er tale om en person, som gennem notater og rådgivning har været idémand til alt det, der er foregået omkring selskabstømningerne, og som har været aktivt med i – kan vi nu forstå – ca. 100 selskaber, der senere er solgt, for de er solgt via det selskab, han selv har været leder af, men at der ikke er rejst sigtelse mod den pågældende, men derimod mod tre andre fra samme selskab.

Og at det påstås, at han ikke vidste, hvad der foregik, er jo en grov anklage mod en erhvervsleder: at vedkommende ikke ved, hvad der foregår i hans eget selskabs regi.

Er det klogt, når der tydeligvis er en sådan meget skarp skelnen mellem forskellige personer, at overlade det til anklagemyndigheden alene at trække strengen? Var det ikke helt oplagt at få en domstol ind over det her?